

digitális fotó

A fényképezés barátainak lapja

magazin

Pentax Optio MX
Sanyo Xacti J4
Sony DSC-T1
Fujifilm S7000

TESZT:

Öt gép 10-szeres
átfogású zoommal

Fotózzunk víz alatt:

Mit vigyünk magunkkal?

Búvárképek értékelése

Víz alatti tokok

Tippek:

Homokba írt szöveg

Praktica 4008

Ajándék évkönyv új előfizetőinknek:

Vegyítiszta formák és tónusok

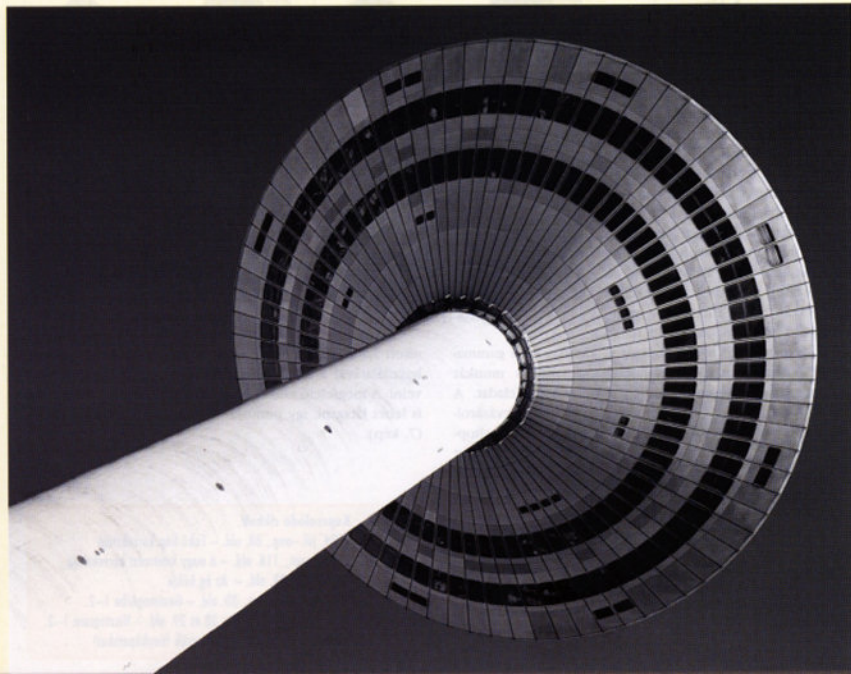
Wolfgang Mothes német jogász a fekete-fehér fényképezés igazi megszállottja. Minden szabad idejét ennek szenteli. A frankfurti felhőkarcolókról szóló sorozata több mint öt évig készült.

Több mint 30 éve fényképezek, magamtól tanultam a szakmát. A kezdetektől fogva volt egy sötétkammerám, ez nélkülözhetetlen a munkámhoz. Sokat köszönhetek a fotográfiának. Keresetet biztosított, amikor frankfurti jogi tanulmányaim idején egy helyi újságnál riporterkedtem, de még inkább lelkesedéssel és jó kedéllyel tölt el. Ha pedig minden sikerül, elégedettséggel is. Hessen német szövetségi államában vagyok ügyvéd, a fotózást a munkámból való kikapcsolódásnak tekintem.

A hagyományos fekete-fehér filmet szeretem messze a legjobban. Ezen belül két, egymástól távoli területet kedvelek különösen: a zónarendszert követő klasszikus, tiszta, művészi fotográfiát és a szürrealista képeket eredményező infravörös technikát. A klasszikushoz 4x5 inches (kb. 10x13 cm) és 6x7 inches, közepes (kb. 15x18) formátumú gépet használok különleges, 35 mm-es fókusztávolsággal.

Wolfgang Mothes

A Delta 100-as filmet kedvelem leginkább, melyet MZB-vel hívlak elő. Az MZB egy egyedülálló fekete-fehér előhívó, a német Moersch Photochemie cég gyártja. Mindenkinek csak ajánlani tudom (www.moersch-photochemie.de). Szerintem a legjobb papírt Magyarországon (I) gyártják: Forte Polywarmtone Plus FB-Museum, melynek magas ezüstaránya a fekete legmélyebb árnyalatait adja.

A fekete-fehér fényképezésben az a legizgalmasabb, hogy a színtinformáció elhagyásával a lefényképezett dolog absztrakciója jön létre, mintegy a lényegre egyszerűsítve azt. A tonális értékek irányításával a kép szabadon változtatható: idealizálttá vagy drámaivá, vádlóvá vagy hízelgővé tehető. A kontraszt a fekete-fehér fotózás fő kifejezőeszköze, melyet a film és a nyomtat előhívásakor is szabályozhatunk. Így saját esztétikai varázssal rendelkező képet alkothatunk. Engem a klasszikus témák fényképezése érdekel leginkább, valamint a különleges kihívás, amit kidolgozásuk jelent. Az

építészeti témákon kívül évekig angyalszobrokat fényképeztem, a stúdióban pedig virágos portrékat. Ezenkívül minden technikai dolog foglalkoztat: vasúti sínek, hajók, régi járművek egyes részletei. Mostanában kezdtem el kísérletezni a panorámafotózással...

Fényképezéskor mindig arra törekszem, hogy ne csupán lefotózzam a tárgyat, úgy, ahogy arra rátaláltam, hanem hogy a kamera segítségével a képzeletemnek és az elképzeléseimnek megfelelően újratereimsem azt. A végleges fotó készítése előtt egy digitális géppel hosszan „felfedezem” a motívumokat. Tesztelem a megvilágítást, és lejegyzem a részleteket, mindegyiket a fókusz távolságot, hogy aztán a kép mindinkább közelítsen majd az eredeti elgondolásomhoz. A perspektívát a gép pozíciójának megválasztásával szabályozom, ezen túl gyakran használok különböző szűrőket, hogy növeljem a színek kontrasztját és transzformációját a szürke megfelelő árnyalatainak eléréséhez. Így az építészeti fényképeim jelentő

sen interpretatívak és szubjektívek. Mintegy saját személyiséget próbálok a szerkezeteknek kölcsönözni. A tényleges kameramunka után következik a képkészítés második lépése: a sötétkammerában való mesterkedés. Itt sem az „egyszerű nyomtat” a célom, vagyis nem egyszerűen a negatívból a pozitív kép kialakítása. Ehelyett különböző technikák alkalmazásával egy épület sajátos, egyedi karakterét igyekszem megidézni. Általában több óráig tart, mire félig-meddig elégedett vagyok. Szakmai büszkeségből nem használok soha fotómontázst vagy „utólagos kompozíciós változtatást”.

Miért fényképezek egyáltalán? Úgy hiszem, ez a szenvedélyem. Komolyan mondom ezt, hiszen olyan dolgokat művelek, amit semmi másért nem tennék meg. Például az éjszaka közepén felkelek, jeges szélviharban vagy éppen égető hőségben cipelem a nehéz felszerelést, egy sötétkammerában töltöm az éves szabadságomat. Minduntalan visszatérek egy-egy motívumhoz, míg végül minden tökéletes lesz. Nem múlik el nap, hogy ne foglalkoznék fotózással. Része a gondolataim-

nak és a lelkemnek, társam a nappalokban és gyakran az éjszakákban is. Átölel, mint egy szerető. Mégsem érzem magam üzöttnek, megszállottnak, mert örömet és megelégedést nyújt. Hálás vagyok a szenvedélyért, amellyel eltölt. Amikor a kamerával dolgozom, vagy a sötétkammerában bibelődöm: egymagam vagyok, ugyanakkor éber és összeszedett. Számomra a fotózásban van valami meditatív, valami belülről jövő párbeszéd.

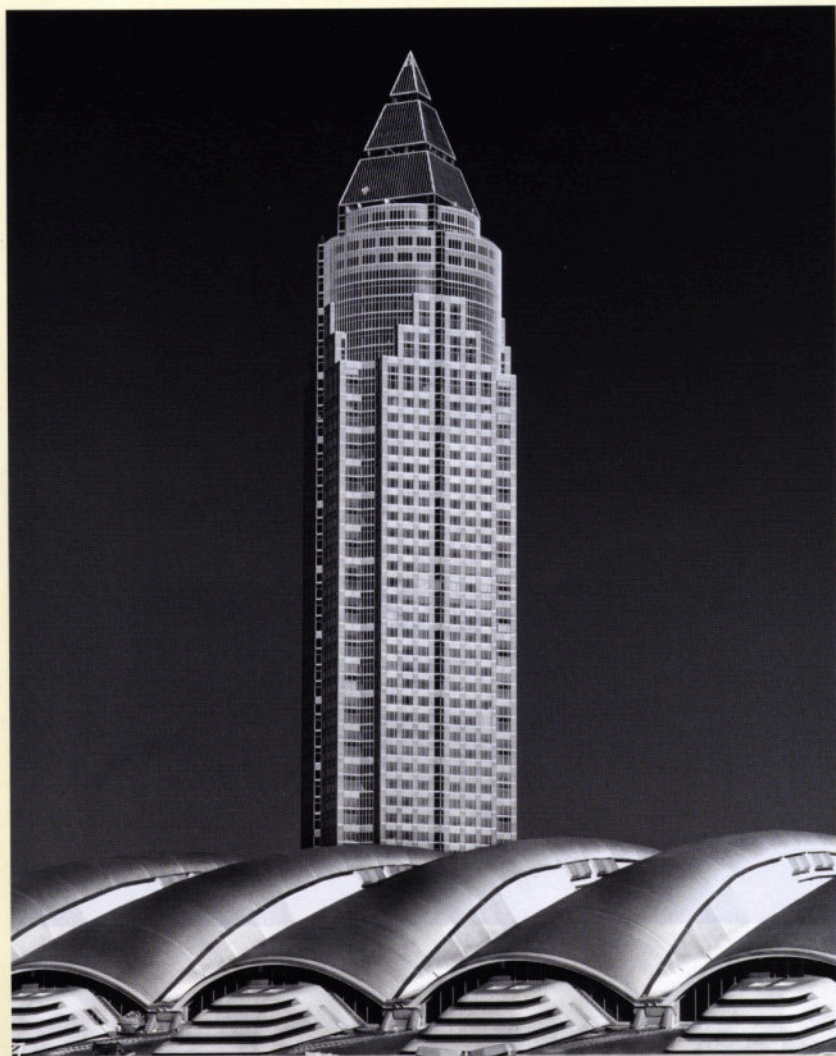
Igen fontos számomra a véleménycsere más fotósokkal. Két éve vagyok a PhotoPortale (www.photoportale.de) tagja, ez Németország vezető fotóklubja, mely a jövőben minden biznnyal több figyelmet fog kapni.

Örülök, hogy a Digitális Fotó Magazin lehetőséget adott nekem arra, hogy bemutatthassam munkáimat a fotózás magyar barátainak. Remélem, örömeiket lelik a képeimben.

Kivánok minden jól!

Wolfgang Mothes
www.wolfgangmothes.de

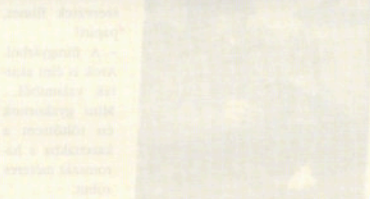
Történelmi pillanatok fotográusa

— A történelmi pillanatok fotográusa —
— A történelmi pillanatok fotográusa —
— A történelmi pillanatok fotográusa —

— A történelmi pillanatok fotográusa —
— A történelmi pillanatok fotográusa —
— A történelmi pillanatok fotográusa —

— A történelmi pillanatok fotográusa —
— A történelmi pillanatok fotográusa —
— A történelmi pillanatok fotográusa —

— A történelmi pillanatok fotográusa —
— A történelmi pillanatok fotográusa —
— A történelmi pillanatok fotográusa —